

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

1917-1921: Ruch machnowski na Ukrainie

Zalabaza

Zalabaza
1917-1921: Ruch machnowski na Ukrainie

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=104564641645668&id=102950991807033
orginalnie opublikowane przez Zalabaza. tłumaczenie "Lewackie wysrywy"

pl.anarchistlibraries.net

Spis treści

Wstęp	3
Niech żyje rewolucja!	3
Anarchia na Ukrainie	4

Pozostało kilku, by zreorganizować i walczyć z Ukrainą. W odpowiedzi na krwawą masakrę innych anarchistów dokonaną przez Lenina i jego krwiożerczych rzeźników, siedziba partii komunistycznej w Moskwie została wysadzona we wrześniu 1921 roku.

Wstęp

Rewolucja na Ukrainie była rewolucją wolnościową, a robotnicy i chłopci walczyli zarówno z carską reakcją jak i bolszewicką dominacją.

Oficjalnym historykom nie udało się odnotować wojskowego geniuszu Nestora Machno i bohaterskich czynów jego towarzyszy z Armii Powstania Rewolucyjnego Ukrainy. Jeśli w ogóle wymienia się machnowców, jak stali się znani, określa się ich jako „bandytów” lub (co dziwne) jako część lokalnego prawicowego ruchu „Kulak”. Ale jeśli prawda jest pierwszą ofiarą wojny, to historia wojny musi być stertą kłamstw.

Niech żyje rewolucja!

W lutym 1917 r. (według kalendarza Juliańskiego, w Marcu według Gregoriańskiego) W imperium rosyjskim wybuchło powstanie ludowe. Car abdykował główne partie polityczne, w większości socjalistyczne, i zaczął tworzyć prymitywną demokrację parlamentarną, kierowaną przez Gieorgija Lwowa z partii konstytucyjno-demokratycznej. Ale Rosja była dużym, ponurym, zafanym imperium, które rozciągało się na pięć stref czasowych, komunikacja była zła; powstania trwały. Radykałowie zostali zwolnieni z więzień, dysydenci wrócili z wygnania, a zwykli ludzie stawali się coraz bardziej świadomi możliwości komunalnej władzy. Chłopi wypędzali właścicieli ziemskich, robotnicy przejęli fabryki, a wielu organizowało się demokratycznie poprzez lokalne masowe zebrania - Sowiety.

Wolność wisiała w powietrzu. Spora część populacji spróbowała go lub przynajmniej poczuła zapach, wydawało się, że jest tam do wzięcia. Wydawało się, że nie ma się czego bać poza strachem przed wolnością. Lenin (mniejszościowy bolszewik) był jednym z pierwszych polityków, który wyczuł nastroje ludzi. Zdał sobie sprawę, że przyjmując popularne hasła mas - „ziemia dla chłopów”, „kontrola robotnicza” i „cała władza w radach”, bolszewicy pod jego przywództwem mogą przejąć władzę i przejść do następnej fazy rewolucji marksistowskiej - Dyktatury proletariatu.

W następnych miesiącach Lenin przekonał bolszewików, że jego oszustwo jest prawdziwe, i skoncentrowali swoje wysiłki na zdobyciu wpływów w Sowietach i armii. Rewolucja październikowa 1917 roku była spontaniczna, bolszewicy po prostu przepchnęli się przez tłum, krzycząc: „Odsuń się! Nie ma się czego bać - zaufaj mi, jestem lekarzem”. Wolność była poddawana kwa-

rantannie i ściśle reglamentowana. Wkrótce, wraz z bolszewicką tajną policją, Czeka po cichu nadzorującą działania Sowietów i związków zawodowych, wolność zniknęła.

Anarchia na Ukrainie

Podczas powstań i reakcji, które nastąpiły po rewolucji październikowej, żywność i ziemia południowej Ukrainy została zdeptana pod butami co najmniej czterech nacierających i wycofujących się armii. Podczas wojny ze sobą w obliczu silnego ducha niezależności wśród miejscowych powstańczych chłopów, żadna z tych sił nie podbiła regionu ani nie została na tyle długo, aby ustanowić jakąkolwiek formę rządu.

Machno był biednym chłopem, anarchistą, który spędził wiele lat w więzieniu za „działalność terrorystyczną” przeciwko carowi. Został zwolniony w ramach amnestii lutowej, a w październiku znalazł się w samym środku - redestrybuując ziemię i zasoby. Partii bolszewickiej trudno było werbować lub organizować się na Ukrainie, więc Lenin postanowił wykorzystać republikę jako kartę przetargową z Niemcami w wycofywaniu się Rosji z I wojny światowej.

Zagrożeni potężnymi wrogami ze wszystkich stron, Machno i tysiące innych chłopów rozpoczęli kampanię zbrojnego oporu tak dziką i pomysłową, że stała się natychmiastową legendą. Teatralne ataki typu „hit and run” w przebraniu wrogich oficerów, śmiałe zabójstwa, okradanie bogatych, dawanie biednym - wszystko to przypomina dalsze przygody Robin Hooda. A Machno, choć miał zaledwie 28 lat, został uhonorowany tytułem Batko („mały ojciec”), ponieważ miał zaledwie 164cm wzrostu.

Armia Powstania Rewolucyjnego szybko stała się w pełni sprawna armią ochotniczą liczącą 50 000 osób i przez trzy lata około miliona ukraińskich chłopów nauczyło się żyć w bezprawnym społeczeństwie pod ostrzałem. Społeczeństwo oparte na współpracy, bez władzy państwowej, bez polityków, a następnie bez koncepcji własności - w efekcie stan Anarchii.

Armia Powstania Rewolucyjnego wyzwoliła kilka północnych miast od ukraińskich nacjonalistów. Otworzyli więzienia, wysadzili w powietrze posterunki policji, stracono szefów i oddali władzę bezpośrednio robotnikom. Zignorowali miejscowych bolszewików i innych autorytarnych socjalistów.

W 1918 r. Niemcy ponieśli klęskę w I wojnie światowej i bolszewicy ponownie zwrócili uwagę na Ukrainę. Założyli przyczółek polityczny w północnych

miastach, a następnie wraz z Armią Czerwoną ruszyli na południe, rzekomo w celu obrony rewolucji przed carskimi „białymi” i nacjonalistami.

Walcząc pod czarną flagą Anarchii, Armia Powstania Rewolucyjnego słynęła ze swojej odwagi, a ponadto szanowano ich za honor i rewolucyjną etykę - wybierali własnych dowódców, byli zdyscyplinowani i lojalni wyłącznie powstańczym chłopom. Ich sojusz wojskowy z bolszewikami zaczął ingerować w politykę lokalnych wolnych gmin.

Szacunek dla idealizmu Armii Powstania Rewolucyjnego doprowadził tysiące żołnierzy Armii Czerwonej do ucieczki do nich. Trocki, bolszewicki komisarz ds. Wojny, wkrótce zastąpił wojska żołnierzami chińskimi i lettańskimi, którzy mówili z Ukrainą różnymi językami, aby zapobiec brataniu się i przeciwstawić się dezercjom. W innych częściach Rosji idealisci zaczęli oferować swoje usługi Machno, a ruch się rozwijał, rozwijając skrzydło edukacyjne i kulturalne, publikujące gazety i propagandę.

Do 1920 roku taktyka Trockiego stała się wręcz obrzydliwa. Nakazał zamordowanie tysięcy wieśniaków lojalnych Armii Powstania Rewolucyjnego, wycofał z frontu oddziały Armii Czerwonej i pozwolił carskim Kozakom na najechanie południowej Ukrainy. Machnowcy wycofali się, a rosnąca karawana ich zwolenników i uchodźców ciągnęła za nimi, aż w końcu ta rozległa wioska nomadów została otoczona ze wszystkich stron przez różnorodne armie wroga. Armia Czerwona czekała.

Rewolucyjna Armia Powstania genialnym uderzeniem zaatakowała swoich wrogów tam, gdzie byli najsilniejsi, zwróciła swoją broń przeciwko nim i ponownie rozpoczęła wyzwolenie południowej Ukrainy. Trocki po raz kolejny zaproponował umowę wojskową. Machno zgodził się, pod warunkiem uwolnienia wszystkich anarchistycznych więźniów przez Rosję i po raz kolejny został zdradzony. 26 listopada 1920 r. dowódcy machnowców zostali zaproszeni na wspólną naradę - powitał ich pluton ogniowy.

Machno, zawsze romantyczny bohater, uniknął schwytania i kontynuował walkę, ale bolszewicy osłabili jego poparcie u korzeni, a zmęczeni wojną chłopci ukraińscy powoli zbierały kawałki. Ich krótki flirt z wolnością dobiegł końca.

„Wszyscy flirtowaliśmy z wolnością i głęboko w nas wszystkich pragniemy uczynić z tego poważny związek. Anarchistyczne wartości wolności osobistej, demokracji oddolnej i decentralizacji WSZYSTKICH form władzy są, jeśli w ogóle, bardziej istotne. To koniec dzisiaj. Do zobaczenia na barykadach.” -Tony Allen, wrzesień 1990

Reszta Armii Powstania Rewolucyjnego zdołała wywalczyć sobie drogę do Rumunii, gdzie wielu poszło własną drogą na wygnanie w innych krajach.